

C_2022340DA.01002102.xml

5.9.2022

DA

Den Europæiske Unions Tidende

C 340/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Törvényszék (Ungarn) den 28. juni 2022
— Sole-Mizo Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-426/22)

(2022/C 340/28)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sole-Mizo Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1)

Skal EU-retten, herunder navnlig artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (1) (herefter »momsdirektivet«), effektivitetsprincippet, ækvivalensprincippet, princippet om direkte virkning og proportionalitetsprincippet samt Domstolens dom af 23. april 2020 i de forenede sager Sole-Mizo og Dalmandi Mez?gazdasági (C-13/18 og C-126/18) (herefter »dommen i sagen Sole-Mizo og Dalmandi Mez?gazdasági«), under omstændigheder, hvor renter af det overskydende fradragsberettigede [moms]beløb (herefter »momsrenter«), som ikke har kunnet søges tilbagebetalt på grund af »betingelsen om betalt modydelse«, i henhold til medlemsstatens lovgivning beregnes ved anvendelse af en rentesats, som uomtvistet dækker den kortfristede lånerente på pengemarkedet, og som fastsættes på grundlag af centralbankens basisrentesats med tillæg af to procentpoint, i forbindelse med momsangivelsesperioden, således at disse renter påløber fra dagen efter indgivelsen af den momsangivelsesblanket, hvorpå den afgiftspligtige person har angivet et overskydende momsbeløb, som skal overføres til den følgende afgiftsperiode på grund af betingelsen om »betalt modydelse«, og frem til den sidste dag for indgivelse af den næste momsangivelse, fortolkes således, at en medlemsstats praksis som den i den foreliggende sag omtvistede, hvorefter det — ud over momsrenterne — ikke er tilladt at tilskrive renter med henblik på at kompensere den afgiftspligtige for den pengeforringelse af det pågældende beløb, der sker over tid efter den nævnte angivelsesperiode og indtil den effektive betaling af renterne, er i strid hermed?

2)

Såfremt det foregående præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal den i det pågældende spørgsmål nævnte EU-ret samt dommen i sagen *Sole-Mizo og Dalmandi Mez?gazdasági* da fortolkes således, at det er foreneligt hermed, at en national ret fastsætter den rentesats, der skal finde anvendelse på pengeforringelsen, til inflationsraten?

3)

Skal den i det første præjudicielle spørgsmål nævnte EU-ret samt dommen i sagen *Sole-Mizo og Dalmandi Mez?gazdasági* fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter der ved beregningen af pengeforringelsens størrelse ligeledes tages hensyn til den omstændighed, at den pågældende afgiftspligtige person frem til opfyldelsen af betingelsen om »betalt modydelse«, dvs. indtil betalingen af modydelsen for varen eller tjenesteydelsen foreligger, rådede over den betalte modydelse og den respektive afgift, og det ligeledes — ud over den inflationsrate, der blev registreret i pengeforringelsesperioden — vurderes, hvor længe den afgiftspligtige person var afskåret fra momsen (ikke kunne søge om tilbagebetaling heraf)?

(1) EFT 2006, L 347, s. 1.